

Нащадкам про чарівника слова

Тетяна Плотнікова,

учитель української мови і літератури
Первомайської ЗОШ I—III ступенів №17

Тема: Презентація книжки Мирослава Лазарука "Микола Вінграновський. Степовий Сварог". Есе про незабутні мандри Україною з Миколою Вінграновським.

Мета: ознайомити читачів із новою книжкою М. Лазарука "Микола Вінграновський. Степовий Сварог" про видатного земляка М. Вінграновського, розвинути навички критичного мислення, виховувати любов до книги.

Обладнання: літературна панорама "Безсмертних дум його жива зоря"; фільм про М.С. Вінграновського Гурама Петріашвілі "Він!"; книжка М.Лазарука "Микола Вінграновський. Степовий Сварог".

Епіграф: "Він жив надзвичайно гідно у не дуже достойні часи!"

Хід заходу

I. Представлення проекту

Лунає мелодія М. Скорика.

Учень читає вірш М. Вінграновського "Він спить..."

Ведучий. Чарівник слова... Микола Вінграновський... Видатна постать на небосхилі творчої України. Поет у всьому. А щоб краще пізнати поета, радив мудрий Гете, треба піти в його країну. Поетова країна...

На екран проєктуються краєвиди Первомайщини.

Голос за кадром: Земля...

Ведуча. Первомайщина, південь України, де стрічаються дві безмежності — небо і степ. Степова річка Кодима, молодша посестра Бугу і Дніпра, в якій відчуття козацького Причорномор'я... Зворушливий світ чебрецю і долину, сонячних ранків і теплих дощів, золотих хлібів і манливих підземних скарбів... У прадавні часи на наших землях жили, витісняючи один одного, десятками войовничих племен. Жили, аж поки не заселив цю землю наш народ, скропивши її потом і кров'ю...

На екран проєктується матеріал про М.Вінграновського (фото різних років).

Голос за кадром: Час...

Ведучий. Рік народження 1936... Великі історичні події, картини зрушення світу, запавши в дитячу свідомість, сприяли формуванню такого душевного ладу, в якому визрівали розмах уяви, масштабність мислення, дух причетності до творіння історії, почуття відповідальності за долю свого народу...

Люди, народ, доба, Україна — ось голосна мова нашого Миколи... Його творила Україна, його створив народ...

...як хрест і плоть мого життя і віку,

І тому доля моя, щастя моє, біль

Йому належать звіку і довіку.

Уривок із фільму про М.Вінграновського Гурама Петріашвілі "Він!"

Ведуча. Ще від часу виходу у світ першодруків література відіграла значну роль у житті людей. Книга була "джерелом знань", "інформаційним вісником", "голосом історії", а творці цих книг — беззаперечними авторитетами в системі цінностей цивілізації. Однак йшли роки, спливали століття — значення книги змінювалося, як і її зовнішній вигляд. Незмінним залишається лише одне — життя її чи повне забуття.

Ведучий. Чи існує "життя після життя" літератури і літераторів? Я думаю, що так. Про це свідчить жива творчість народного поета Миколи Вінграновського. Про це свідчить пам'ятник над Россою, поставлений простими людьми, тими, з ким він спілкувався, відпочивавши у "глибині дощів", сіножатей і туманів біля села Яблунівки. Щороку, в травневі дні, сюди з'їжджаються люди з багатьох куточків України. Це ті, яким пам'ять про нього і

причетність до неї так необхідні. Притишена Рось, вірші поета, прим'ята при казанкові з юшкою трава... Щорічні "Вінграновські читання"... Чи ж це не "життя після життя"?

II частина

На екран проєктується портрет М.Лазарука.

Ведуча. Створено багато телепрограм та радіопередач, написано чимало газетних та журнальних статей про життя і творчість нашого видатного земляка Миколи Вінграновського. А ось книжок жодної... Травень минулого року прийшов до нас з приємною звісткою — видавництвом "Фоліо" у серії "Знамениті українці" видано першу книжку про Вінграновського. Її автором став письменник і журналіст, видавець "Буковинського журналу", директор музею Володимира Івасюка — Мирослав Лазарук.

Ведучий. "Микола Вінграновський. Степовий Сварог" — таку назву має ця книжка. В ній описані сюжети із життя Миколи Степановича і тих людей, які проживали разом з ним, і випадкових зустрічних подорожніх. Автор змальовує мандри, в яких і багаття палає, і риба ловиться, і юшка вариться. В стилі написання збережена оригінальна мова, влучні слова і дотепні жарти, ведуться розмови про все на світі, спалахують дискусії та струмені над усіма непомітна вічність реального буття. Ці дивовижні мандри стають пошуком світу в собі і себе у світі всіх героїв.

Ведуча. І сьогодні нам усім випала велика честь і щаслива нагода познайомитись з автором цієї книжки. Адже ніхто так гарно і докладно не розкаже про своє творіння, як він сам. На сцену запрошуємо члена Національної спілки письменників України, члена асоціації письменників України, члена національної спілки журналістів України, лауреата літературної премії ім. Д.Загули, літературно-мистецької премії ім. І. Нечуя-Левицького, премії ім. Мельничука і Воробкевича, директора музею Володимира Івасюка, видавця "Буковинського журналу", автора книжки "Микола Вінграновський. Степовий Сварог" — Мирослава Лазарука.

Ведучий. Пане Мирославе! Щиро раді вітати Вас на Первомайській землі — батьківщині Миколи Вінграновського. Розкажіть нам про себе і свою творчість.

Розповідь Мирослава Лазарука.

Ведуча. Що Вас спонукало написати книжку саме про Миколу Вінграновського?

Ведучий. Пане Мирославе, хоча ми презентуємо Вашу книжку на Первомайщині вперше, хочу відзначити, що є серед нас читачі, які встигли з нею познайомитись.

Обмін враженнями від прочитаної книжки.

Ведуча. Ми щиро вдячні Вам, пане Мирославе, за Вашу творчість, за те, що подарували світові книжку про нашого видатного земляка Миколу Вінграновського, за те, що завітали до нас сьогодні і дали змогу, бодай крилом пам'яті, торкнутися тих джерел. Бажаємо Вам здоров'я, всіляких гараздів і творчої наснаги на многії літа.

Ведучий. Я думаю, що після сьогоднішньої зустрічі можна зробити висновок, що література все ж залишається чинником і учасником цивілізованого поступу. Про це свідчить тривання творчості. Як Миколи Вінграновського — у тих, хто поставив йому пам'ятник у лугах, хто написав книжку про його солодкі мандри, хто прийшов на її презентацію, хто почув його слово і слово про нього. Немає ще в Україні ні меморіалів, ні музеїв-садиб, ні теплоходів чи вулиць його імені. Є дзвінко-срібне слово поета і пам'ять, котрою поволі, але неухильно наснажується українське буття.

Учень читає вірш М. Вінграновського "Може бути..."